

3.12.2015

Dnro 5002/4/14

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Piatta Skottman-Kivelä

OPPIVELVOLLISUUSIÄN YLITTÄNEEN LAPSEN OPETUKSEN JÄRJESTÄMINEN

1

KANTELU

Kantelija arvosteli kirjeessään kaupungin menettelyä asiassa, joka koski kantelijan huostaanotetun ja sairaalahoidossa toisessa kunnassa olleen lapsen (s. 1997) perusopetuksen järjestämistä ja koulunkäynnin turvaamista.

Kantelun mukaan lapsi oli ollut hoidossa B:n kunnassa sijaitsevassa sairaalassa, jonka yhteydessä toimivassa sairaalakoulussa hän oli suorittanut perusopetuksen 8. vuosiluokan oppimäärän keväällä 2014. Kantelija kertoi, että vaikka lapsi oli käynyt sairaalakoulua innokkaasti ja motivoituneesti, oli 8. vuosiluokan suorittaminen kestänyt yhteensä kolme vuotta lapsen vakavan psyykkisen sairauden alentaessa merkittävästi lapsen toimintakykyä. Peruskoulun loppuun saattaminen oppivelvollisiään puitteissa ei näin ollen ollut lapsen kohdalla mahdollista.

Kantelija oli toukokuussa 2015 yhdessä lapsen hoitotahon kanssa hakenut lapsen kotikunnan opetusvirastolta maksusitoumusta perusopetuksen järjestämiseksi, jotta lapsella olisi mahdollisuus suorittaa peruskoulun oppimäärä ja saada päättötodistus siitä huolimatta, että hänen oppivelvollisikänsä ylittyi keväällä 2014.

Opetusvirasto oli evännyt maksusitoumuksen 24.6.2014 päivätyllä kirjeellä viitaten siihen, ettei opetusvirastolla ollut päätösvaltaa sopia oppivelvollisuusiän ylittäneen nuoren opetuksen järjestämisestä toisessa kunnassa. Kantelija kertoi edelleen elokuussa hakeneensa maksusitoumusta myös lastensuojelun sijoitusyksiköstä, jonka taholta maksusitoumus evättiin syyskuussa 2014 useista suullisista lupauksista huolimatta. B:n kaupunki oli järjestänyt lapselle sairaalaopetusta elokuusta alkaen. Syyskuussa kantelija oli saanut tiedon, että lapsen opetus oli keskeytetty odottamaan maksusitoumusta lapsen kotikunnasta ja että lapsi oli "irtisanottu omasta kotikoulustaan".

- - -

3

RATKAISU

3.1 Keskeiset oikeusohjeet

Suomen perustuslain 6 §:n mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Lapsia on kohdeltava tasa-arvoisesti yksilöinä, ja heidän tulee saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin kehitystään vastaavasti. Säännöksessä vahvistetaan, että perustuslain turvaamat perus- ja ihmisoikeudet kuuluvat myös lapsille.

Perustuslain 16 §:n mukaan jokaisella on oikeus maksuttomaan perusopetukseen. Oppivelvollisuudesta säädetään lailla. Julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle yhtäläinen mahdollisuus saada kykijensä ja erityisten tarpeidensa mukaisesti myös muuta kuin perusopetusta sekä kehittää itseään varattomuuden sitä estämättä.

Perustuslain 19 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan on tuettava perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu.

Perustuslain 22 §:n mukaan julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Julkisella vallalla tarkoitetaan valtiovallan ohella myös kuntia.

YK:n lasten oikeuksien yleissopimuksen (LOS, SopS 59–60/1991, LOS) 2 artiklan mukaan sopimusvaltiot kunnioittavat ja takaavat tässä yleissopimuksessa tunnustetut oikeudet kaikille niiden lainkäyttövallan alaisille lapsille. Lapsia ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan minkään ominaisuuden tai aseman perusteella. LOS 3 artiklan mukaan kaikissa julkisen tai yksityisen sosiaalihuollon, tuomioistuinten, hallintoviranomaisten tai lainsäädäntöelimien toimissa, jotka koskevat lapsia, on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu.

LOS 4 artiklan mukaan sopimusvaltiot ovat sitoutuneet ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin lainsäädännöllisiin, hallinnollisiin ja muihin toimiin tässä yleissopimuksessa tunnustettujen oikeuksien toteuttamiseksi. Yleissopimuksen 28 artiklassa sopimusvaltiot tunnustavat jokaisen lapsen oikeuden saada opetusta. Artiklan mukaan sopimusvaltioiden on muun ohella ryhdyttävä toimenpiteisiin koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi.

LOS 23 artiklan mukaan vammaisen lapsen tulee saada nauttia täysipainoisesta ja hyvästä elämästä oloissa, jotka takaavat ihmisarvon, edistävät itseluottamusta ja helpottavat lapsen aktiivista osallistumista yhteisönsä toimintaan. Lapselle ja hänen hoidostaan vastaaville henkilöille on annettava tarvittaessa apua, joka on suunniteltava varmistamaan vammaisen lapsen mahdollisuus koulunkäyntiin, koulutukseen, terveydenhoito- ja kuntoutuspalveluihin, ammattikoulutukseen ja virkistystoimintaan siten, että lapsi sopeutuu mahdollisimman hyvin häntä ympäröivään yhteiskuntaan ja että hän saavuttaa mahdollisimman korkean yksilökohtaisen kehitystason, sivistyksellinen ja henkinen mukaan luettuina.

Oikeus perusopetukseen on myös useiden muiden Suomea velvoittavien kansainvälisten sopimusten takaama perustavanlaatuisen ihmisoikeus. YK:n taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan yleissopimuksen 13 artiklan mukaan jokaisella on oikeus opetuksen saamiseen. Euroopan ihmisoikeussopimuksen (EIS) ensimmäisen lisäpöytäkirjan 2 artiklan mukaan keneltäkään ei saa kieltää oikeutta koulutukseen. EIS 14 artiklassa tässä yleissopimuksessa tunnustetuista oikeuksista ja vapauksista nauttiminen taataan ilman minkäänlaista syrjintää. Uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan 17 artiklan 2 kohdan mukaan sopimuspuolet sitoutuvat ryhtymään kaikkiin toimiin, joiden tarkoituksena on järjestää lapsille ja nuorille maksuton perusopetus sekä rohkaista heitä käymään säännöllisesti koulua.

Suomi on allekirjoittanut YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen (31.3.2007) ja on siinä myös Euroopan Unionin kautta osallisena. Sopimuksen ratifiointi on vireillä. Se kuitenkin ilmaisee kansainvälisen oikeuden vammaisille turvaamia oikeuksia. YK:n vammaissopimuksen 7 artiklan mukaan sopimuspuolten on muun ohella toteutettava kaikki tarvittavat toimet varmistukseksi, että vammaiset lapset voivat nauttia kaikista ihmisoikeuksista ja perusvapauksista täysimääräisesti ja yhdenvertaisesti muiden lasten kanssa. Vammaissopimuksen 24 artiklassa sopimuspuolet tunnustavat vammaisten henkilöiden oikeuden koulutukseen. Tätä oikeutta toteuttaessaan sopimuspuolet varmistavat muun ohella, että vammaisia henkilöitä varten tehdään heidän yksilöllisten tarpeidensa mukaiset kohtuulliset mukautukset ja vammaiset henkilöt saavat yleisessä koulutusjärjestelmässä tuen, jota tarvitaan helpottamaan heidän tehokasta koulutustaan.

Perusopetuslain 1 §:n 1 momentin mukaan laissa säädetään perusopetuksesta ja oppivelvollisuudesta. Lisäksi laissa säädetään pääsääntöisesti oppivelvollisuuden alkamista edeltävänä vuonna annettavasta esiopetuksesta, perusopetuksen oppimäärän suorittaneille annettavasta lisäopetuksesta, maahanmuuttajille järjestettävästä perusopetukseen valmistavasta opetuksesta sekä aamu- ja iltapäivätoiminnasta. Muille kuin oppivelvollisille järjestettävästä perusopetuksesta säädetään 46 §:ssä.

Perusopetuslain 4 §:n mukaan kunta on velvollinen järjestämään sen alueella asuville oppivelvollisuusikäisille lapsille perusopetusta sekä tätä edeltävänä vuonna esiopetusta. Lain 5 §:n 1 momentin mukaan kunta voi järjestää perusopetukseen valmistavaa opetusta, lisäopetusta ja kunnan päättämässä laajuudessa perusopetuksen 7–9 vuosiluokkien yhteydessä annettavaa joustavan perusopetuksen toimintaa. Kunta päättää perusopetuksen järjestämisestä muille kuin oppivelvollisille.

Perusopetuslain 25 §:n 1 momentin mukaan Suomessa vakinaisesti asuvat lapset ovat oppivelvollisia. Oppivelvollisuus alkaa sinä vuonna, jona lapsi täyttää seitsemän vuotta. Oppivelvollisuus päättyy, kun perusopetuksen oppimäärä on suoritettu tai kun oppivelvollisuuden alkamisesta on kulunut 10 vuotta. Jos perusopetukselle säädettyjä tavoitteita ei lapsen vammaisuuden tai sairauden vuoksi ilmeisesti ole mahdollista saavuttaa yhdeksässä vuodessa, alkaa oppivelvollisuus vuotta 1 momentissa säädettyä aikaisemmin ja kestä 11 vuotta.

Perusopetuslain 4 a §:ssä (1267/2013, voimaan 1.1.2014) säädetään erikoissairaanhoidossa olevan oppilaan opetuksesta seuraavaa (1 ja 2 momentti).

Tässä pykälässä tarkoitetulle esi- tai perusopetuksessa olevalle oppilaalle annetaan opetusta, jolla on oppimista ja koulunkäyntiä ylläpitävä sekä oppilaan hoitotavoitteita tukeva kokonaiskuntoutuksellinen tavoite. Erikoissairaanhoidossa olevan oppilaan opetus järjestetään ensisijaisesti oppilaan omassa tämän lain 6 tai 28 §:ssä tarkoitetussa koulussa tai esiopetuksen järjestämispaikassa, johon oppilas on otettu. Sairaalan sijaintikunta on kuitenkin velvollinen järjestämään sairaalassa potilaana olevalle oppilaalle opetusta siinä määrin kuin se hänen terveytensä huomioon ottaen on mahdollista. Hoidosta vastaavan sairaalan sijaintikunta on velvollinen järjestämään myös muulle erikoissairaanhoidossa olevalle oppivelvolliselle oppilaalle opetusta ja tukea siinä määrin kuin se hänen terveytensä, pedagogiset erityistarpeensa ja erikoissairaanhoidon hoidolliset ja kuntoutukselliset toimenpiteet huomioon ottaen on perusteltua, jos opetuksen järjestäminen muutoin ei ole tämän tai muun lain mukaisista tukitoimista huolimatta oppilaan edun mukaista. Myös kunnat, joissa sijaitsee erikoissairaanhoidolaissa (1062/1989) tarkoitettu erikoissairaanhoidon muu toimintayksikkö, voivat järjestää opetusta erikoissairaanhoidossa olevalle oppilaalle.

Hoidosta vastaavan sairaalan tai muun erikoissairaanhoidon toimintayksikön sijaintikunta ja oppilaan opetuksen järjestäjä sekä oppilaan kotikuntalain mukainen kotikunta sopivat yhdessä tässä pykälässä tarkoitetun opetuksen järjestämisestä oppilaalle kuultuaan ensin oppilasta, tämän huoltajia tai muuta laillista edustajaa, oppilaan opetuksen järjestäjää sekä oppilaan oppilashuollosta vastaavia henkilöitä. Mikäli sopimukseen ei päästä, päätöksen tekee hoidosta vastaavan sairaalan tai muun erikoissairaanhoidon toimintayksikön sijaintikunta.

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 41 §:ssä säädetään sairaalaopetuksen, koulukotiopetuksen ja lastensuojelun vuoksi sijoitetun oppilaan kotikuntakorvauksesta muun ohella, että oppilaan kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta on hoidon aikana velvollinen maksamaan oppilaasta sairaalan sijaintikunnalle kotikuntakorvauksen.

3.2

Saatu selvitys

Saadun selvityksen mukaan kaupungilla ei ole lakiin perustuvaa velvollisuutta järjestää perusopetusta oppivelvollisuusiän ylittäneille tai korvata opetuksen järjestämisestä aiheutuneita kustannuksia silloin kun oppivelvollisuusiän ylittänyt kuntalainen on perusopetuksessa toisessa kunnassa. Perusopetuslain mukaan kunta on velvollinen järjestämään perusopetusta vain sen alueella asuville oppivelvollisuusikäisille. Kaupunginhallituksella on oikeus päättää perusopetuksen järjestämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta myös muiden kuin oppivelvollisuusikäisten osalta, mutta asiaa ei ollut aiemmin käsitelty.

Sivistystointia johtava viranhaltija oli pyytänyt opetusvirastolla selvitystä oppivelvollisuusiän ylittäneiden nuorten mahdollisuuksista saattaa peruskoulun opinnot loppuun. Selvityksen kohteena olivat erityisesti niiden toisella paikkakunnalla sairaalakouluissa opiskelevien tai huostaanoton seurauksena toiseen kuntaan sijoitettujen nuorten määrä ja tilanne, joilla peruskoulun suorittaminen oli kesken oppivelvollisuuden päättyessä. Joulukuussa 2014 valmistuneen selvityksen mukaan kunnan ulkopuolella erikoissairaanhoidossa oli tuolloin yksi oppivelvollisuusiän ylittänyt oppilas ja 12 sellaista oppivelvollisuusiän ylittänyttä, jotka oli sijoitettu toiselle paikkakunnalle lastensuojelun toimenpiteenä.

Lausunnossa on todettu, että erityisesti toisella paikkakunnalla sairaalakouluissa opiskelevien nuorten kohdalla tilanne osoittautui kohtuuttomaksi. Koska sairaalan sijaintikunnalla ei ole velvollisuutta järjestää perusopetusta oppivelvollisuusiän ylittäneille eikä nuoren kotikunnalla ole velvollisuutta korvata opetuksesta aiheutuneita kustannuksia, opetusta ei järjestä kukaan. Sijoitettujen nuorten osalta tilanne oli jo aiemmin parempi, koska sosiaali- ja terveysvirasto oli harkinnanvaraisesti korvannut perusopetuksesta aiheutuneita kustannuksia sijoituskunnille osana nuoren sijaishuollosta aiheutuvia kustannuksia.

Kaupunginhallitus oikeutti tekemällään päätöksellä kaupungin opetustoimen johtajan sopimaan perusopetuksen järjestämisestä silloin, kun oppivelvollisuusiän ylittänyt nuori opiskelee toisella paikkakunnalla. Kaupunginhallituksen päätös koskee erikoissairaanhoidossa olevia tai lastensuojelun toimenpiteenä toiselle paikkakunnalle sijoitettuja oppivelvollisuusiän ylittäneitä mutta alle 18-vuotiaita nuoria. Kaupunginhallitus katsoi päätöksessään, että kaikkien näiden nuorten osalta kustannusten korvaaminen kuuluu opetusvirastolle eikä sosiaali- ja terveysvirastolle.

Kaupunginhallituksen luvalla opetustoimen johtaja oli tehnyt sitoumuksen, jossa kaupungin opetusvirasto sitoutui maksamaan kotikuntalaisen mukaisena kotikuntana kantelijan lapsen perusopetuksen järjestämisestä aiheutuvat kustannukset sairaalan sijaintikunnalle taannehtivasti syksystä 2014 alkaen siihen asti kuin sitä oli toivottu eli kunnes oppilas täyttää 18 vuotta.

Kaupungin mukaan se oli siten ratkaissut asian kantelijan toivomalla tavalla ja oli siinä käsityksessä, että perhe oli tyytyväinen lopputulokseen. Kaupunki oli hoitanut asiaa koskevan ohjeistuksen kuntoon myös yleisellä tasolla. Jatkossa vastaavissa tilanteissa opetustoimen johtajalla on oikeus antaa maksusitoumus ilman kaupunginhallituksen erillistä käsittelyä.

3.3

Arviointi

Perusopetuslailla ei ole tyhjentävästi säännelty perustuslain 16 §:n 1 momentin turvaamista oikeuksista. Lapsen edun ensisijaisuus yksi YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen peruseriaatteista, jotka on aina otettava huomioon, muita sopimuksessa turvattuja oikeuksia toteutettaessa. Lapsen oikeuksien sopimusta sovelletaan Suomessa kaikkiin alle 18-vuotiaisiin

lapsiin. Yhdenvertainen oikeus opetukseen on perustavanlaatuinen perus- ja ihmisoikeus, jonka mahdollisimman täysimääräinen toteutuminen on keskeistä myös muiden perus- ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Perusopetuksen tavoitteena on muun ohella tukea oppilaiden kasvua yhteiskunnan jäsenyyteen, edistää sivistystä ja tasa-arvoisuutta yhteiskunnassa sekä oppilaiden edellytyksiä osallistua koulutukseen. Perusopetuslain 4 a §:ssä todetaan, että erityissairaanhoidossa olevan oppilaan opetuksella on oppimista ja koulunkäyntiä ylläpitävä sekä oppilaan hoitotavoitteita tukeva kokonaiskuntoutuksellinen tavoite. Nämä tavoitteet koskevat kaikkia lapsia yhdenvertaisesti. Erityissairaanhoitoa tarvitsevan lapsen kohdalla sairaalakoulu voi olla ainoa vaihtoehto käydä koulua ja saada peruskoulun päättötodistus, jota ilman jääminen on lisää nuoren syrjäytymisriskiä merkittävästi.

Saadussa selvityksessä on korostettu, että perusopetuslain mukaan kunta on velvollinen järjestämään perusopetusta vain sen alueella asuville oppivelvollisuusikäisille. Kunnalla opetuksen järjestäjänä on velvollisuus tulkita kaikkea sääntelyä perus- ja ihmisoikeusmyönteisesti ja sen on päätöksenteossaan valittava eri ratkaisuvaihtoehtoista kussakin tapauksessa lapsen ja oppilaan ihmisoikeuksia ja etua parhaiten toteuttava ratkaisu. Lapsen edun ja yhdenvertaisuuden edelle ei voi laittaa esimerkiksi taloudellisia intressejä. Sanottujen tulkintaperiaatteiden merkitys korostuu erityisesti, kun kyse on lapsista, joilla on jokin vamma tai jotka muuten ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Vammaisten ja muiden erityistä tukea tarvitsevien lasten erityisten oikeuksien suojelemiseksi ja toteuttamiseksi on yksittäisen lapsen opetusta ja koulunkäyntiä koskevan päätöksenteon aina perustuttava ensisijassa lapsen etuun, lasta koskevaan tietoon ja tapauskohtaiseen harkintaan.

Tässä asiassa saadun selvityksen mukaan kantelijan lapsen kotikunta onkin sittemmin huolehtinut kantelijan oppivelvollisiansä ylittäneen lapsen perusopetuksen loppuun saattamisesta sitoutumalla maksamaan opetuksen järjestämisestä aiheutuvat kustannukset sairaalan sijantikunnalle taannehtivasti syksystä 2014 alkaen siihen asti kunnes oppilas täyttää 18 vuotta. Samalla kaupunki on päättänyt, että jatkossa kaupungin opetustoimen johtajalla on oikeus sopia perusopetuksen järjestämisestä silloin, kun oppivelvollisiansä ylittänyt lapsi opiskelee toisella paikkakunnalla erikoissairaanhoidossa tai lastensuojelun toimenpiteenä sijoitettuna. Kaupunginhallituksen päätöksen mukaan kaikkien näiden nuorten osalta kustannusten korvaaminen kuuluu opetusvirastolle.

Kaiken edellä kerrotun perusteella katson, ettei asiassa ole ilmennyt aihetta epäillä kaupungin menetelleen toimenpiteitani edellyttävä tavalla lainvastaisesti tai ylittäneen sille kuuluvaa harkintavaltaa.

Totean kuitenkin, että käytössäni olleiden asiakirjojen perusteella lapsen perusopetuksen järjestäminen ja asian selvittely kesti toukokuusta 2014 alkaen useita kuukausia ja opetus keskeytyi syksyllä 2014 ainakin joksikin aikaa maksusitoumuksen puuttumisen vuoksi. Asiakirjojen perusteella lapsen edun mukaisen ratkaisun löytyminen oli myös ainakin jossain määrin lapsen äidin aktiivisuuden ja peräänantamattomuuden seurausta.

Lastensuojelulain 45 §:n 1 momentin mukaan kun lapsi on otettu huostaan, sosiaalihuollosta vastaavalla toimielimellä on oikeus huostaanoton tarkoituksen toteuttamiseksi päättää lapsen olinpaikasta sekä hoidosta, kasvatuksesta, valvonnasta ja muusta huolenpidosta ja näiden toteuttamiseksi tarpeellisesta opetuksesta ja terveydenhuollosta

Säännöksestä ilmenee, että lapsen huostaan ottaneella sosiaalihuollosta vastaavalla toimielimellä on ensisijainen velvollisuus järjestää lapselle sellaista hoitoa ja huolenpitoa sijaishuollossa, jotka turvaavat lapsen edun. Velvollisuus järjestää lapsen edun edellyttämään sijaishuoltoa voi joissain tapauksissa tarkoittaa myös oppivelvollisiansä ylittäneen lapsen perusopetuksen järjestämistä ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamista. Mikäli lapsi ei

muutoin saa tarvitsemiaan palveluita, on viime kädessä sosiaalihuollosta vastaavan toimielimen ryhdyttävä toimenpiteisiin sijaishuollossa olevan lapsen palveluiden järjestämiseksi esimerkiksi antamalla maksusitoumus hoidon tai huolenpidon kustannuksista.

Lopuksi totean myös, että lapsiasiavaltuutettu Tuomas Kurttila on yhdessä muiden allekirjoittajien kanssa laatimassaan kirjeessä 23.10.2014 opetus- ja kulttuuriministeriölle ja Suomen Kuntaliitolle esittänyt, että erikoissairaanhoidon sairaalassa tarvitsevien, erityisesti mielenterveysongelmista kärsivien lasten oikeus perusopetukseen sairaalakoulussa tulisi turvata siihen asti, kunnes lapsi saa peruskoulun päättötodistuksen, riippumatta siitä, onko lapsi ylittänyt oppivelvollisuusiän ja mikä lapsen kotikunta on.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on vastauksessaan lapsiasiavaltuutetulle (27.11.2014, OKM/201/050/2014) pitänyt lapsiasiavaltuutetun aloitteesta esitettyjä näkemyksiä tärkeinä ja oikeasuuntaisina. Lausunnon mukaan ministeriö selvittää kyseessä olevien lasten kokonaismäärää sekä mahdollisia rahoituksen ja lainsäädännön keinoja turvata oppivelvollisuusiän ylittäneiden nuorten peruskoulun loppuun saattaminen.

Opetus- ja kulttuuriministeriöstä 24.11.2015 saadun tiedon mukaan ministeriö on maaliskuussa 2015 asettanut kehittämissyöryhmän (Vaativan erityisen tuen kehittämissyöryhmä sekä sairaalaopetuksen sekä laitospöulujen jaostot). Ryöryhmän tehtävänä on muun muassa selvittää perusopetuksen yksittäisen lukuvuoden ajalta niiden ilman päättötodistusta jääneiden oppilaiden määrä ja niiden nuorten tilanne, joiden oppivelvollisuusikä on täyttynyt ja jotka ovat jääneet ilman päättötodistusta terveydentilaan liittyvistä syistä.

Kehittämissyöryhmän tehtävänä on myös tehdä esitys päättötodistuksen suorittamisen edellyttämistä lainsäädännöllisistä ja rahoituksellisista tarpeista ja kustannuksista. Tällä hetkellä kunnille myönnettävä perusopetuksen valtionosuus on osa kunnan peruspalvelujen valtionosuutta, jonka myöntää valtiovarainministeriö. Rahoituksesta säädetään kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa. Muille kuin oppivelvollisille rahoitus määräytyy opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa lain 13 §:n 2 ja 3 momentin perusteella.

Vaativan erityisen tuen kehittämissyöryhmä ja sen jaostot on asetettu ajalle 1.4.2015–30.6.2017 ja sen väliraportit valmistuvat marraskuun loppuun 2015 ja 2016 mennessä sekä loppuraportti 30.6.2017 mennessä.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3. esittämäni näkökohdat kaupungin tietoon.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni kaupunginhallitukselle tiedoksi.